

DANSK UNIMA

NYHEDSBREV

OKTOBER 2003

ISSN NR.: 1396 3406

INDHOLD:

2

Unima - info

3

Konstanza Kawrakowa-Lorenz: Kongekrone og kaffekop

6

Ida Hamre: Har voksne overhovedet brug for animerede eventyrforestillinger?

7

Jette Lund: Uddannelse i ???teater

9

Workshops med Albrecht Roser

10

Workshop i Masketeater og Improvisation med Torbjörn Alström
Div. meddelelser

13

Peter Jankovic: Eventyrseminar
Referat af bestyrelsesmøde 26. sept.
Referat af generalforsamling 26. sept.

15

Årsberetning og Arbejdsprogram

18

Referat af bestyrelsesmøde 27. okt.

20

Repertoire Nyt

Dansk Unima

c/o Teater Refleksion
Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72
Fax: 86 24 05 93
E-mail: bjarne@refleksion.dk
www.unima.dk

Medlem af Dansk Unima

Medlem bliver du ved at kontakte os på ovenstående adresse.
Medlemskabet løber fra januar til december.
Melder du dig ind midt i året modtager du de nyhedsbreve, der er udsendt i løbet af året.

Kontingent

Kontingentet er p.t.:
400 kr. for teatre og institutioner
200 kr. for enkelt-medlemmer – dog:
100 kr. for studerende.

Dansk Unimas bestyrelse:

Formand, Internationalt Rådsmedlem:

Hans Hartvich-Madsen

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Næstformand:

Bjarne Sandborg

Teater Refleksion
Sintrupvej 11a
8220 Brabrand
Tlf.: 86 24 05 72 · Fax: 86 24 05 93
Mobil: 21 49 99 10
bjarne@refleksion.dk

Internationalt Rådsmedlem:

Ida Hamre

Biskop Monradsvej 29
2830 Virum
Tlf.: 45 85 42 99 · Fax: 45 85 42 99
ida.hamre@mail.dk
www.fagforfatter.dk

Internationalt rådsmedlem:

Lilo Skaarup

Strandgade 26, 3.
1401 København K
Tlf.: 32 54 11 91
E mail: liloskaarup@post.tele.dk

Janne Kjærsgaard

Heksen/Børne- og dukketeaterværksted
Hillerødgade 85 st. h.
2200 København N
Tlf.: 23 29 29 94
Mobil: 23 29 29 94
heks5@yahoo.dk
www.heksenshule.dk

Sven E. Kristensen

Mediet og Masken
Nordbanegade 26, 1.v.
2200 København N
Tlf. 22 35 16 16
medietogmasken@mail.dk

Peter Jankovic

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5c, 2.
2200 København N
Tlf. 35 36 19 47 · Fax: 35 36 10 04
mail@teatret-lampe.dk

Suppleant, kasserer, WEB Master:

Sune Aske Jørgensen

Thorsagervej 42
3230 Græsted
Tlf.: 48 31 91 17
Mobil: 22 33 39 11
saj@unima.dk

Suppleant:

Anne Nøjgaard

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5c, 2.
2200 København N
Tlf. 35 36 19 47 · Fax: 35 36 10 04
mail@teatret-lampe.dk

Suppleant:

Charlotte Bisted Olsen

Taastrupgårdsvej 213, 3.h.
2630 Taastrup
Tlf.: 20 89 03 87
olsenbc@yahoo.dk

Suppleant:

Kim Westi

Svanen – Dansk-Tjekkisk Dukketeater
Vesterbro 44, 2.h.
5000 Odense C
Tlf. og fax: 65 91 00 46
Mobil: 40 45 00 46
E-mail: svanendk@hotmail.com

Næste nyhedsbrev!

planlægges udsendt **ultimo januar 2004**. Deadline for indsendelse af materiale hertil er: **12. januar!**

Oplysninger, der ønskes medtaget under **Repertoire Nyt** ønskes tilsendt på mail eller diskette.
Kontakt os for at få tilsendt skema!

Kære medlem

Hermed seneste nyt fra Dansk Unima.

Et digert Nyhedsbrev, der både byder på referater af bestyrelsesmøder og generalforsamling, nyt om kurser, festivals m.m. samt et par artikler, bl. a. Konstanz Kawrakowa-Lorenz's artikel: "Kongekrone og kaffekop – ting på scenen", som hun venligst har stillet til rådighed for os.

Artiklen, der oprindeligt er bragt i det seneste nr. af det tyske tidsskrift: "Das Andere Theater" er oversat af Jette Lund.

Artiklen af er en opfølgning på Efteruddannelses-kurset, der har været afholdt i 2003 i hhv. Viljandi i Estland og i Odsherred for unge dukketeaterspillere i Østersøområdet og Norden.

Formandberetningen for 2002/03, som findes fra side 15 erstatter Hans Hartvich-Madsens klumme denne gang.

Vedlagt er desuden opdaterede meddelelser om programmet for konferencen på Danmarks Pædagogiske Universitet i januar. I den forbindelse beder arrangørerne jer om hjælp til at sprede information. Har du relevante personer eller steder, hvor materialet kunne interessere, kontakt arrangørerne for at få tilsendt flere ark.

Medsendt dette Nyhedsbrev er også **medlemskort**. Vi har modtaget nytrykte medlemskort fra Frankrig. Medlemskortet dokumenterer dit medlemskab såvel UNIMA i Danmark som internationalt og kan bruges i forskellige UNIMA sammenhænge, f.eks. til at få billetter til medlemspris ved diverse festivaler. Så medbring kortet, hvis du rejser udenlands!

Kongekrone og kaffekop - ting på scenen.

"Tingenes teater" - Animation som et sammenførende element for objekt-, figur- og dukketeater.

• **At fange opmærksomheden**

Der er møde i mødelokalet. Flere personer sidder omkring et bord. På bordet står der kaffekopper, der ligger notesbøger, en kuglepen, løse blade m.v. Mit blik falder på en af kaffekopperne, jeg standser og fastholder mit blik på den. Efterhånden forstummer samtalerne. De andres blikke retter sig mod mig, så på den genstand, som så åbenbart fængsler min opmærksomhed - kaffekoppen. Hvad er der med den? Har den noget særligt, form, farve, position på bordpladen? Er den måske tom - "Vil du ha' mere kaffe?" Hånden er allerede parat med kanden, parat til at skænke. "Nej tak!". Stilhed. Koppen står stille. Alle ser på den. Intet sker. Flere hænder vil stille koppen væk. Jeg rømmer mig. Spørgende blikke, hænderne trækker sig tilbage. Så tager jeg koppen og drikker kaffen. Trylleriet er forbi. Den irriterende kop blev henvist til sin rette plads, som almindelig genstand. Blev den nu virkelig det ?

• **At åbenbare**

Animationen, "levendegørelsen" af tingene på scenen, på filmværkstedet og i enhver anden "kunstramme", opstår ikke alene og ikke først og

fremmest ved at spilleren tilfører tingen bevægelse, gennem "menneskeliggørelse" [antropomorfering] men derimod frem for alt gennem den særlige opmærksomhed, som mennesket lader disse ting tilflyde.

Lykkes det spilleren (og hermed menes i det følgende altid såvel kvinder som mænd) på en troværdig måde at overføre sin opmærksomhed overfor tingene til tilskuerne, så mobiliseres tilskuerne for den videre proces i fremføringen: Tingene beriges med indhold, som går ud over det, de er i sig selv. Dette indhold er dels det forudtænkte, det "planlagte", og dels et indhold, som indbefatter tilskuernes individuelle erfaringer, viden og associationer. Gennem spillerens særlige opmærksomhed vækkes tilskuerens fantasi: Hvad er der da med denne genstand? Hvad er så særligt ved den? Hvad siger den mig? Tilskueren åbner sine sanser for ting og for handlingsforløb, som det flygtige blik vil overse.

Den kop, som gennem en enkelts særlige opmærksomhed blev trukket ud af sin normale ramme, bliver til centrum for en mulig fortælling. Hvad der følger, afhænger af spillet.

• **På scenen, første eksempel**

Forhænget går op. Et kammer, ganske som på den traditionelle marionetscene. En småborgerlig dagligstueidyl med sofa, bord, blomstervase, mønstret tapet, billeder i ramme og en stål lampe. Dæmpet belysning. Ingen "entrée". Ingen kommer ind og intet sker. Alene rammen over sofaen rokker. Uophørligt.

Lidt efter er rokkeriet blevet til et sving, billedet forsøger øjensynlig at gøre sig fri af væggen. Det rykker ængsteligt i det lille bord. Pludselig bliver der lyst - stål lampen har tændt sig, tydelige skygger tegner sig på tæppet. Den nydelige blomstervase forskyder sig i retning mod afgrunden, men standser på kanten. Så er det lykkedes for rammen, den frigør sig fra kroge og styrter sig i sofaen. Sofaen forsvarer sig og angriber med fuld kraft bordet - bordet undviger, rutsjer baglæns og trækker på den måde den faste grund under vasen væk. Styrt med stort brag. Vandet udgyder sig hørligt over tæppet, som rejser sig og omslynger sofaen. Sofaen udfører en undvigemanøvre. Angreb på stål lampen. Den vælter - med et øresønder- rivende brag er slaget til ende. Mørke. Bohavets sidste trækninger kan erkendes i det dæmpede lys. Så er dagligstuen død. Idyllen er ødelagt.

[studiearbejde af Nicole Weissbrodt ved Hochschule für Schauspielkunst "Ernst Busch", afdelingen for dukkespilkunst].

• **Den særlige evne**

På en åben scene, på hvilken spilleren agerer synligt med og ved siden af tingene, er den pure koncentration på enkelte ting ikke nok til at udfylde et samlet handlingsforløb. Opmærksomheden er en grundlæggende forudsætning, men hvis den i animationsprocessen forbliver suggestiv, virker det indsnævrende på sansernes mulighed for frit at opfatte.

Det stadige krav om opmærksomhed og afkodning virker trættende på selv den mest velmenende tilskuer. Nysgerrigheden og opdagelseslysten må hele tiden vindes på ny, og opmærksomheden må stadig udfordres. Det betyder, at spillerens opmærksomhed ikke blot indleder animationsprocessen, men også latent må ledsage den, og

medbestemme dens opbygning. Således bliver spillerens reelle opmærksomhed i animationsprocessen til et væsentligt indhold i selve spillet.

Det, der udmærker spilleren i "tingenes teater", er evnen til gennem koncentreret opmærksomhed at tilføre tingene et selvstændigt "liv" og at formidle dette til tilskueren. Tingene bliver til det væsentligste i et handlingsforløb. Evnen til at give dem denne betydning er særlig begavelse. Animationen er resultat af denne evne, og samtidig den handling, som synliggør evnen. I opførelser, som betegner sig som "teater med mennesker og dukker" oplever man som tilskuer ikke sjældent en vis hjælpeløshed hos skuespillerne i deres omgang med dukkerne. Og det er ikke alene ukendskabet til animationsteknik og dens virkemidler, som fremkalder denne hjælpeløshed. Indtrykket af ubehjælpelighed fremkommer først og fremmest af den manglende evne til at acceptere dukken, en ting, som partner. Koncentrationen, som udelukkende er rettet mod indsatsen af egne midler, såsom nærvær, krop og stemme, spærre skuespillerens blik for dukkens potentiale. Livløs ligger den i skuespillerens hænder og forbliver "kun" en genstand, et objekt, aldrig mere end dette - det er også en slags udsagn.

• **Teser**

Processen "animation" er det bestemmende formgivningsprincip for "tingenes teater". Denne proces betinger og definerer teatrets særlige kendetegn (specifik) - i fremføringsmåden, kommunikationsmåden og den æstetiske virkning.

Målet for processen er den tilsyneladende "levendegørelse" af en som "livløs" defineret ting: Dukke, genstand, materiale, stof, rum, klang, lys, lyd o.s.v.

Vejen til "levendegørelse" fører over forvandling af tingen på scenen fra objekt-væren til subjekt-væren. Denne forvandling har alle legens kendetegn og sker altså i form af "en leg".

Resultatet manifesterer sig i forandringerne i tilskuernes oplevelse.

En ting, som efter menneskelig erfaring forekom ude af stand til at kommunikere, bliver opfattet som et "væsen", som er i stand til at "sige" noget. Man ser, lytter og vil forstå.

• **Tegn og indicier**

I romanen "Rosens navn" af Umberto Eco argumenterer William af Baskerville med Mester Allanus ab Insulis' ord:

"omnis mundi creatura
quasi liber et pictura
nobis est in speculum"

(Enhver af jordens skabninger er for os en bog og et billede i spejlet)

Han taler om projektioner og indicier, altså tegngivning, som rigtigt "aflæst" kan lægge et sagsforhold og en begivenhedsrække åben. Begrebet "indicier" er kendt i sammenhæng med kriminalsager og domstolsforhandlinger. Mere nøjagtigt er "indicier", ifølge Charles Peirce, tegn, som i deres udformning har en partiel analogi med det objekt, de henviser til. I sin materialitet, altså i

sin udformning, afbilder tegnet altså kun en del af det betegnede, men henviser til det betegnede i sin helhed.

En kongekrone i et rum er indicium for en konge. Karakteren af rummet iøvrigt bestemmer kronen som et symbol på magt, hvis rummet er udformet som en tronsal, eller som et stykke tyvegods, hvis kronen findes i en afsides kælder i en rygsæk. Nu kommer det an på referencerammen: Er kronen til stede som "stedfortrædende" for kongen, eller danner den en lille mosaiksten i opklaringen af et røveri? Betragtningen og sorteringen af indicier karakteriserer i den nævnte roman hovedpersonen som en skarpsindig jagttager, hvis følgeslutninger fører til opklaring af begivenhederne.

En animationsproces er ligeledes opbygget på denne slags tegnsætninger, men følgeslutningerne - noget livløst bliver levende og kan handle - er i sidste ende forudsætningen for receptionen og ikke dens indhold. Animationsprocessen er den lyslevende, nærværende fremføring af en række tegnsætningshandlinger, som bliver til hovedsagen i den teatrale begivenhed.

Dermed bliver tilskuerens interesse ikke alene bundet til begivenhederne, men til selve "levendegørelsen" af tingene. Altså til den måde, hvorpå animationen - levendegørelse og besjæling samtidig - bliver virkeliggjort. Den sceniske virksomhed, forvandlingen af tingene til væsener, bliver til en kilde til oplevelser og nydelse for tilskueren.

• **Dukketeater og objektteater**

I de forskellige former for "Tingenes teater" viser den måde, som animationen sker på, hen til forskellige mål og veje for realiseringen.

• **Animation af dukker**

En dukke er en ting, som fremstilles med den hensigt at udfylde en funktion som "rollefigur" i en teateropførelse. Animationen af dukken har til hensigt at gøre den egnet til at være en handlende, aktiv del af den sceniske kommunikation. Den må virke levende, for at kunne blive en selvstændig person, som for tilskuerne kan blive til "rollefigur". Denne bestemmelse af dukken som refererende til "nogen" præger ikke kun dens instrumentale beskaffenhed, men også dens udformning. Den kropsliggør hovedsagelig dukkemagerens opfattelse af rollefiguren, skønt den samtidig er et produkt af den skabende kommunikation mellem de med-virkende i forestillingens produktion.

Dukkespillerens vigtigste opgave er realiseringen af animationen, altså "levendegørelsen" af dukken, i den hensigt at kunne fremføre en rollefigur. Dukkespilleren indfører animationen bevidst som teknik. Animationen har rødder i legen, og ligesom i legen skaber den fiktive "som-om-situationer". Som legen følger animationen bestemte regler, som de legende må beherske.

For ingen leg forløber - som det fejlagtigt ofte antages - "frit", d.v.s. uden regler. Hvis animationen ophører med at være noget "legende", hvis den opfattes som besværlig og svær, forfejler den også sit mål, at være jordbund for figurens liv.

Som kreativt handlingsforløb udvikles "levendegørelsen" af dukken på to planer: som ydre "levendegørelse" og indre "besjæling".

Den oprindeligt livløse ting, dukken, defineres ved tre grundegenskaber:

- statiskhed
- passivitet
- indolens, ligegyldighed

Dukkespilleren forvandler dygtigt disse egenskaber til deres modsætning:

- dynamik
- aktivitet
- kommunikativitet - altså evne til at indgå i forhold og forbindelser.

Spilleren finder "indicier" på disse egenskaber og sætter dem ind:

Det kan være bevægelser i rummet, blikke, gestus, åndedræt, o.s.v.

Den oprindelige kontaktløshed ophæves og gør kommunikation mulig.

• **Animation af ting i "objektteater"**

I dukketeatret er "levendegørelsen" af dukken en forudsætning for dens funktion som repræsentant for "dramatis personae", rollefiguren.

I det såkaldte "objektteater" forandrer animations-handlingen sig på tre punkter: Mål, vej og resultat.

Målet, levendegørelsen af det livløse, er ikke mere en forudsætning, men bliver i stedet opførelsens egentlige indhold.

Vejen til skabelsen af kontakt- og kommunikationsmuligheder for tingene hviler ikke mere udelukkende på den ydre forvandling af deres væsensfremtræden.

Resultatet af animationen i objektteater er den "indre besjæling", som skaber kommunikative værensformer af de kontaktløse ting. Disse værensformer er en uomgængelig betingelse for opførelsens udsagn.

Forvandlingen af tingene til subjekter for udsagn sker først og fremmest gennem forholdet mellem menneskene og tingene på scenen. Dette forhold er motor og tema for fremføringen. Mulighederne for gestaltningen af dette forhold er næsten ubegrænset mangfoldige.

Bestemte "fortællemåder" kræver, at spilletingene i deres aktioner og reaktioner overtager roller. De tillægges en stemme og en måde at tale på, de forvandles til "dukker" uden at være dukker. Hensigten med en sådan stedfortrædende repræsentation kan ligge i en bestræbelse på at være genkendelig, tiltalende og forståelig for bestemte tilskuergrupper.

I den forbindelse er spillerens holdning til de anvendte ting afgørende. Denne holdning, karakteriseret ved opmærksomhed, varsomhed og ansvarlighed overfor tilskuerne, er opførelsens egentlige budskab.

I "objekt-teater-spil" rykker den grundlæggende forbindelse mellem spillerens "jeg" og "tingen" i centrum for receptionen. Spilleren tematiserer sin kommunikation med tingene på scenen og oversætter disse tings "sprog" for tilskuerne. Den non-verbale kommunikation mellem tingene og spilleren forløber som en række af billeder i rummet

og tiden. Fremhævelsen af forholdet til tingene sker frem for alt ved at opmærksomheden fanges, ved opdagelsen af deres tilstedeværelse.

Spillerens betragtningsmåde er årsagen til disse ændringer. Belysning, klang, bevægelser o.s.v. fuldstændiggør denne betragtningsmåde, strukturerer iagttagelsesforløb og indicerer betydninger.

Sådanne opståede billedforløb ligner i deres opbygning en sætning, som er underkastet en selvstændig syntaks. Sammenknytningen af de enkelte "billeder" til elementer af et udtryk betinger, at der i ordets teatrale betydning opstår en handling, og handlingen er det, som i sidste ende transporterer en historie.

• **Tingenes sprog**

er frem for alt et visuelt sprog. I hvert øjeblik opfatter øjet en billedsituation, for i næste øjeblik at fordybe sig i den, eller måske dvæle ved den. Scenen angiver rammen for det, der foregår og isolerer det fra det uendelige antal af andre begivenheder omkring den. Den muliggør koncentrationen af tilskuerens betragtning og intensiverer den.

• **På scenen, andet eksempel**

Åbningen af udstillingen "Forvandlingernes poesi" i anledning af UNIMA Festival 2000 i Magdeburg:

Hamutal Fischmann - hvis performance: "Huset, en historie om opbygning og ødelæggelse" jeg her beskriver - bestiger den brede indgangstrappe til udstillingen. Tilskuerne står allerede i den lyse foyer. I midten af den er opbygget en stor sandkasse, kantet med brede, uhøvede forskallingsbrædder. På det røde sand står en model af ler - et "palæstinenserhus". Kunstneren, som er barfodet, i en lys, papiragtig kjole, går op i sandkassen, hun har maling og pensel med. Hun udsmykker omsorgsfuldt huset, kanter vinduer og dør med blå ornamenter, bemaler det flade tag med lykkebringende symboler, befolker huset med små figurer: Far, Mor, Børn. Udenom huset danner sig en have af urtepotter. Jorden i Palæstina er tør, pletterne beskytter planterne fra den allestedsnærværende sand. Mens hun skaber billedet fortæller israeleren Hamutal Fischmann om den palæstinensiske mands drøm om kærlighed, familie og hus.

Familien er flyttet ind. Huset er færdigt. Hun forlader sandkassen.

Stemmingsforandring.

Meget høje bulldozerlyde fylder rummet. Kunstneren tager store militærstøvler på og vender tilbage, bevæbnet med en stor hammer. Med kraftige slag ødelægger hun ubarmhjertigt huset, som blev bygget "illegalt". Den tekst, hun bruger, stammer fra en reportage om denne palæstinensiske families skæbne, som - chikaneret af embedsmænd, i årevis har ventet på en byggetilladelse - endelig valgte at bygge uden byggetilladelse.

Slagene mod huset, autentiske og hårde, berører tilskuerne smertefuldt.

Beretningen ender med journalistens appel om at hjælpe familien med at rydde ruinen. Efterfølgende blev der dannet en international gruppe af frivillige hjælpere, som hjalp til med at forberede grundstykket for et nyt byggeri. Hamutal Fischmann hørte til denne gruppe.

I kunstnerens aktion er poesi og realitet tæt sammenknyttet. Begge planer "fremmedgør"

gensidigt hinanden: Poesien er direkte nærværende gennem den konkrete virksomhed med fuldendelsen af huset, i gestaltningen af detalillen. Den brutale virkelighed er indirekte fremført gennem indicier: Militærstøvler, bulldozerlyde, hammerslag, reel ødelæggelse. Hamutal Fischmanns fortælle måde benytter den gensidige fremmedgørelse af tingene og af fortælleplanerne. Hun bringer sig selv med ind som et sammenknyttende element, hun "instrumentaliserer" sig selv gennem alt hvad hun gør.

Resultatet er en kompleks animationshandling, som realiserer sig gennem tilskuernes oplevelse. Hver eneste ting, som bliver benyttet i denne opførelse, får gennem fremførers forhold sig til tingen sit "egenliv", uden at blive "levendegjort". Objekterne forbliver objekter, bliver ikke tvunget ind i et rollespil, overtager ingen subjektgenskaber. Alligevel ændrer deres dimensioner sig under forestillingen i tilskuernes fantasi - tingene "vokser" til den størrelse, de skal "forestille" at have: Den lille model af et hus bliver opfattet som et faktisk hus, som først bliver opført og indrettet og derefter ødelagt. Lidelserne for de mennesker, som lever i det, bliver forståelig, næsten håndgribelig. Hamutal Fischmann beretter og forbliver konsekvent i denne holdning. Hun spiller ikke nogen "rolle". Hun fremfører ingen fremmed "rollefigur". Kunstneren gør sig til "motor" for begivenhederne, gør opmærksom på de ting, som bliver væsentlige. Animationen har fundet sted. Ødelæggelsen føles som et drab, men kun det, der er levende - altså animeret - kan dræbes.

• **Facit er et nyt spørgsmål**

I de anførte eksempler har jeg forsøgt at antyde mangesidetheden af begrebet "animation" og forsøgt at markere ekstreme varianter. Trods sin ambivalens er animationsprocessen en af de væsentligste fællesnævner, som henfører de forskellige fremtrædelsesformer af "tingenes teater" - dukke- og figurteater, objektteater ["animationsteater", JL] - til en fælles teaterart. Denne teaterarts udfoldelse kræver en særlig type scenekunstner. Hvilken type - det er det næste spørgsmål, det næste tema, som stiller sig for mig på ny en gang om året.

*Konstanza Kawrakowa-Lorenz
Professor, dr. phil
Artikel, bragt i "Das andere Theater" nr. 52, 2003
Oversættelse, oktober 2003: Jette Lund*

Har voksne overhovedet brug for animerede eventyrforestillinger?

Fra oplæg på eventyr-seminar i forbindelse med UNIMAs årlige møde - en opfordring til meningstilkendegivelser og debat.

Som en lille påmindelse uden for de parisiske parkteatre - hvor den franske Mester Jakel, kaldet Guignol, optræder - kan man læse: "Marionetter morer børn og åndfulde folk". Det med det åndfulde betyder måske at marionetter kalder på eftertanke. Animationsteater morer i hvert fald på en særlig måde, og jeg vil påstå, at det er fordi morskaben altid kombineres med noget farligt og noget, der er

nærgående til det hudløse - altså når det er en forestilling af kvalitet. Jeg vil prøve at uddybe påstanden i det følgende.

Med hensyn til det farlige og udfarende: Marionetten er et meget stærkt visuelt tegn, for den symboliserer føring og manipulation. Trådene fortæller at figuren bliver styret udefra og vi ved, at der kan være tale om en regulær magtkamp. Men det kan også være "frivilligt".

At blive kaldt en marionet er da heller ikke smigrende, for det betyder, at den pågældende mangler selvstændig vilje.

En ensidig brug eller direkte misbrug af denne symbolik - f.eks. som led i politisk propaganda eller moraliserende opdragelse - har til tider givet animationsfiguren et halvdårligt ry. Det har helt sikkert været med til i perioder at udgrænse den fra de anerkendte voksenforestillinger og har henvist den til markeds- eller gadeteatrene eller reduceret dens spil til tandløs barnehygge.

I en forestilling af kvalitet - for børn eller voksne - kan vi på en eller anden måde altid opleve, hvordan animationsfiguren som tegn og metafor bevæger sig mellem signaler for afhængighed og løsrivelse, magt og afmagt, manipulation og oprør. Der spilles på en tvetydighed, som man kan kalde farlighed, og det er en styrke og et særpræg.

Men det underlige er, at selvom en animationsforestilling måske handler om noget tragisk, er det som om den på en eller anden måde samtidig bliver morsom, dynamisk og oplivende, formodentlig fordi animationsfiguren tager sig den frihed at spille op til os - og ironisere over os.

Den taler til en særlig form for fantasi. I øvrigt ligesom tepotten, stoppenålen og mange andre væsner i H. C. Andersens tings-eventyr. Den morer ved at være nærgående og overrasker os samtidig på distance ved at gøre nar af os.

Det går tæt på. Det er et hudløst teater. Når en animeret figur kan virke så stærkt har det at gøre med dens udtryksmåde, dens æstetiske sprog og selvfølgelig med forestillingens tema. Men det har måske især at gøre med noget psykisk. Den franske psykolog, Annie Gilles, har kaldt marionetten et dobbelt spejl, fordi den spejler både tilskuerens og spillerens identifikationer og projektioner. Altså hurtigt fortalt mener hun, den både er bærer af erindringer, oplevelser, drømme og fortrængninger - fra folk på begge sider af scenen. Det kan være hård kost, og er formodentlig en af årsagerne at animationsspil bruges med så stor virkning i psykoterapien. Her kan de gamle spøgelses og arketyper rigtig komme frem, som det også sker i eventyret.

Der er faktisk en del, der er fælles for teaterformen og eventyret som genrer og som gør at det ligger lige for at benytte eventyr som afsæt for en forestilling: den stiliserede form, de eksistentielle temaer, metamorfosen, afstanden - begge kommer fra en anden verden, hvor alt kan ske. Som i eventyr kan en "levende" nisse være lillebitte, trolden kæmpestor, svaner kan få syet hamme af brændenældestof, feer kan være gennemsigtige og den døde prinsesse kan virkelig vågne op og gå videre i livet. Begge medier kan bringe os i berøring med bevidsthedslag, hvor fælles ting som følelser, gamle

mønstre, eksistentielle begivenheder og konflikter, får form så man kan tage dem op og se på dem, fordi de fremstilles i et andet sprog end hverdags-sproget. I animationsteatret kan vi i glimt få kontakt med det, Jung har kaldt det kollektivt ubevidste. Ligesom i eventyret.

Jeg synes, der går tråde mellem eventyret og animationsteatret, som gør det oplagt af parre de to. Hvad der da også sker i vid udstrækning. At der er disse overensstemmelser gør imidlertid næppe arbejdet med forestillingen enklere. Tværtimod kunne der være et legitimeringsproblem. F.eks.: hvorfor skal et eventyr, som er tænkt til at blive fortalt, omsættes til en forestilling? Når man alligevel gør det, skal man så være trofast mod handlingen i eventyret? Hvorfor/hvorfor ikke? osv. Man kunne måske overfor denne problematik have fordel af at skelne imellem kunsteventyret, der er skabt som en nedskrevet kunstform, og de ældgamle folkeeventyr (jævnfør artikel af Jette Lund i tilknytning til UNIMA-seminar).

Folkeeventyret er vandret fra mund til mund og har derved undergået forandringer undervejs. Det er et særpræg ved folkeeventyret, som også kan gøre den slags eventyr mere oplagte at benytte som udgangspunkt for en forestilling.

Men der er jo mange andre veje at gå, når der skal vælges temaer, og hvis animationsteatret får ry for at være et teater der handler om "noget med eventyr" risikerer det også at få et noget støvet image.

Hvad kan da gøres for at få et større - ikke mindst et større voksen-publikum - i tale? Jeg synes det handler om to ting (foruden det organisatoriske og noget økonomisk!):

1) At der skabes animationsforestillinger af høj kvalitet - også avant-garde-forestillinger for voksne. Der er brug for at finde vedkommende temaer, måske klassiske, og få et samarbejde i gang med forfattere og dramatikere, der har interesse for animationsteater. Der må tilvejebringes et permanent repertoire af voksenforestillinger. Og de, der sætter forestillingerne op, må virkelig tro på, hvad dette teater kan, være stolte af det og udforske teaterformens særlige identitet. Og hvad mener jeg her med kvalitet?

Vel at udvikle teaterformen lydhørt og kompetent - i overensstemmelse med dens væsen og særpræg. Kvalitet er bl.a. at kunne håndværket - lære det ordentligt, formidle det ordentligt - arbejde for at skabe mulighed for det.

2) Det andet er at man skal interessere sig meget for publikum og opkvalificere det ved at det får gode og stærke oplevelser med teaterformen, og ved at det kommer tæt på praksis. Allerede mens publikummerne er børn. Det er ikke mindst nødvendigt i en kultur, hvor det legende bliver mere og mere udgrænset. Ikke kun de små børn, også unge skal have mulighed for at udtrykke sig selv og bearbejde konflikter i og udenfor dem selv gennem det at spille.

Børn er morgendagens publikum, men de er også dagens publikum. I øvrigt har vi voksne brug for legen og den barnlige forestillingsverden. Hør bare dette H. C. Andersen-citat fra første kapitel i det lange eventyr "Isjomfruen" fra 1862:

Den lille dreng, Rudy, der bor i Schweiz, har hørt om sin slægts indvandring: "Det var nu en hel Klogskab at vide det, og det vidste Rudy, men han

fik endnu mere Klogskab ved anden Omgang, og det var Husets Besætning af Dyreslægten. Der var en stor hund, Ajola, et Arvegods efter Rudys fader, og der var en hankat; der især havde meget at betyde for Rudy, den havde lært ham at klatre. "Kom med ud på Taget!" havde Katten sagt, og det ganske tydeligt og forståeligt, thi når man er Barn, og endnu ikke kan tale, forstår man udmærket Høns og Ænder, Katte og Hunde, de tale os lige så forståeligt som Fader og Moder tale, man må bare være rigtig lille; selv Bedstefaders Stok kan da vrinske, blive til Hest, med Hoved, Ben og Hale. For nogle Børn slipper denne Forståelse sildigere end for andre og om disse siger man, at de er langt tilbage, er grumme længe Børn. Man siger så meget!"

Ida Hamre

Uddannelse i ???teater

- i anledning af den indkaldte konference om "animationsteatrets" brug i undervisnings-sammenhæng og i socialpædagogisk sammenhæng.

Almindeligvis siger man, at teatret har sin oprindelse i ritualer.

Men teatret har også altid udfyldt en anden social, samfundsmæssig funktion, ved at underholde, satirisere, fortælle vigtige historier, trøste, mane til opmærksomhed eller direkte til kamp - kort sagt ved at være en kommunikationsmulighed for og mellem kunstnere og godfolk.

Teater har været spillet af almindelige borgere, som et led i fejringen af årets fester - men også af "professionelle", som underholdning og "for penge". Også i dag har vi amatører og professionelle. Det sidste begreb defineres forskelligt. Nogle gange synes det afgørende, at den professionelle kunstner kan leve af sin kunst - d.v.s. ikke er nødt til at have andre indtægter ved siden af. Men i vore dage forbindes professionalitet også (ofte) med en etisk/faglig holdning og (måske oftest) med begrebet uddannelse. Måske kan man hævde, at to af disse tre forudsætninger skal være til stede hos en kunstner, som vil kalde sig "professionel" ?

Når man diskuterer animationsteatrets (dukketeatrets - figurteatrets - objektteatrets o.s.v.) rolle i forbindelse med andre, samfundsmæssige (professionelle) tiltag, som f.eks. i undervisning og i social-pædagogisk sammenhæng, er det derfor nødvendigt at se på teaterformen i forhold til sig selv - hvordan er dens stilling - kan man sige, at der findes et professionelt "animationsteater" ? For det er fra den kunstneriske, professionelle udøvelse af teaterformen at inspirationen og ikke mindst lærerkræfterne skal komme.

Der findes mange professionelle udøvere af "animationsteater" i Danmark. De har lært sig kunsten på forskellige måder og har vidt forskellig teaterfaglig baggrund. Der er imidlertid ikke nogen dansk uddannelse i "animationsteater". Først i de senere år er der kommet unge danske spillere med en uddannelse, som de (stort set) har måttet skaffe sig i udlandet.

I det danske voksenteater er "animationsteatret" som begreb praktisk taget ikke eksisterende, og dog

findes der - især på den unge, eksperimentelle scene eller hos garvede avantgardeteatre som Cantabile2 - kunstnere, som faktisk arbejder med dukker og genstande af forskellig art, op til animerede rum og landskaber i "site-specific"-forestillinger.

I "mainstream"teatret bruges dukkerne - eller de animerede figurer - f.eks. i flere af Katrine Wiedemanns forestillinger, men også andre steder. Her er brugen (indtil nu -) mest kendetegnet ved, at hverken instruktør eller spiller tilsyneladende rigtig har nogen forudsætninger for at udnytte potentialet - det forbliver en effekt: et voksent menneske står på scenen og vifter med en dukke - eller Nora sidder på gulvet i sit dukkehjem og leger med et grimt plysdyr fra Fætter BR - mens hendes børn rent faktisk sidder i scenografens tapet og undrer sig over, at de ikke bliver taget alvorligt - men det er selvfølgelig også et udsagn (Mungo Park 2001).

Den røde Brochure for 2003/04 har 121 professionelle børne- og ungdomsteatergrupper, hvoraf en del lejlighedsvis eller altid benytter sig af denne teaterform. De har meget forskellige konceptioner og meget forskellig kvalitet. Nogle betegner sig som "dukketeatre", "animationsteatre" eller lignende - andre ikke.

Men derudover er der en verden til forskel mellem f.eks. Gruppe 38's "Hans og Grete" og "Hans og Grete" fra Helenas Marionetteater - men begge rummes i begrebet "animationsteater". Eller gør de ?

Usikkerheden om begrebet "animationsteaters" indhold er udtryk for en usikkerhed overfor hvad det er, som kendetegner teaterformen. Det vanskeliggør også diskussionen om en uddannelse. Betegnelser er ikke automatisk lig med definitioner. Men der findes faktisk et begreb, som måske kan hjælpe til en afklaring, og hjælpe til forståelse af, hvad det er, forestillinger som Gruppe 38's har til fælles med på den ene side Cantabile2's forestillinger og på den anden side med Helenas Marionetteater:

I "Tingenes teater" - eller i "Teater med ting" - fortæller tingene - ikke bare genstandene, men også rummet, lyset og tonen - alt hvad producenten præsenterer for tilskuerne. Væsentligst er selvfølgelig fortsat menneskene - i deres forhold til tingene - med eller uden ord.

Nogle "ting" har øjne, næse og mund, der er snore i deres ben og arme, som klapper når de bevæges. Andre er bløde filt"ting" med store munde som kan åbnes og lukkes, nogle "ting" er gamle sokker eller grydeskeer, som man har malet øjne, næse og mund på. Dem kalder vi "dukker". Andre "ting" er hentet ud af hverdagen og givet andre funktioner. Det kalder vi - måske - for "objekter". Nogle lægger vægt på, at disse ting "animeres", ved at man tilfører dem en bevægelse. Andre hævder, at "animeringen" også kan ske ved at spilleren gennem sin holdning til tingene skaber en illusion af selvstændigt liv, og at man giver tingene - samt lyset, lyden og rummet - "sjæl", ved at lade dem virke i sig selv som det, de er.

Måske handler det også om en ny type skuespiller? Min påstand er ihvertfald, at denne teaterform - i hele sin spændvidde - kræver et særligt talent og - professionelt - en særlig uddannelse.

I Prag i Tjekkiet, hvorfra Helena Ekelund (Helenas dukketeater) har sin teaterform, findes der en mere end 50-årig tradition for at uddanne dukkespillere til det klassiske spil f.eks. med marionetter. Joseph Krofta og andre har videreudviklet kunstformen, fortsat med fokus på den egentlige dukke som kunstfigur. Herfra har den ældre generation af "animationsteater"-folk i Danmark - og også den norske Mona Wiig - i høj grad hentet deres inspiration.

Jytte Abildstrøm, Ole Bruun Rasmussen og før ham Kaj Matthiesen og Helgo Jørgensen har præget og inspireret teaterformen, og Morten Grue har igenem mange år udviklet sit eget, selvstændige og meget personlige udtryk, både med dukker og objekter.

Parallelt hermed er der en anden påvirkning bl.a. fra Frankrig, som førte til helt andre udtryk. Mest central for denne udvikling i børneteater-sammenhæng står Ray Nusslein, som levede og arbejdede i Danmark, og nåede at blive berømt i hele verden - undtagen i Danmark. Men hans arbejde har i en eller anden forstand fælles udspring med og/eller er forudsætning for f.eks. Gruppe 38, Hans Rønne, Ole Barkentin, Rio Rose, Møllen, det tidligere Bjørneteateret og nu Blå Fugl. Ray Nusslein nåede efter Murens fald at blive professor ved den tyske uddannelse i Berlin, som dermed anerkendte "familieskabet" mellem det nye "performative" teater og de mere klassiske former.

Ind fra venstre træder i disse år f.eks. Carte Blanche, Paolo Nani, Kristjan Ingimarsson og andre med rødder i performanceteateret, fra den hedengangne Nordisk Teaterskole eller fra den fortsat eksisterende "School of Stage Arts" i forbindelse med Cantabile2.

En uddannelse, som retter sig mod denne teaterform, er en forudsætning for dens videreudvikling til en bredere forståelse og en højere kvalitet.

Men vi får næppe en uddannelse, før denne bredere forståelse er opnået, og flere dermed har lært at se teaterformens kvaliteter. Det skal løbes i gang - men skal vi af den grund opgive ?

Hvis vi overhovedet vil en uddannelse - hvilken form for uddannelse kan så rumme begge disse udviklingslinier - er det overhovedet muligt og ønskeligt? Det mener man i Berlin, at det er. Her har man 30 års erfaring og herfra stammer begrebet "Tingenes teater" (Konstanza Lorenz, "Das andre Theater", juni 1993). Det mener man i en vis forstand også i Fredrikstad, hvor der endnu eksperimenteres.

Folk med lyst til og talent for teater med ting er individualister i meget højere grad end skuespillere i almindelighed er det - det forhold må enhver uddannelse til "tingenes teater" også respektere. Netop derfor er det så vigtigt at forholde sig åbent til de håndværk, som er nødvendige værktøjer også for de nye generationer: Selv om man ikke vil lave "psykologisk teater", må man finde mulighed for at formidle Stanislavski - selv om man ikke vil lave "dukketeater", må man formidle grundbegreberne i animation (som ikke fuldtud dækkes af "School of Stage Arts" begreb "objektarbejde") - på en konstruktiv og fremadrettet måde.

Vi burde have ekspertise nok til at stille et dansk program op for en sådan uddannelse, som f.eks. kunne være en selvstændig linje i forbindelse med en af de eksisterende teaterskoler. Men denne diskussion har UNIMA indtil nu ikke taget op.

På den konference, som nu er indkaldt i UNIMA's navn, kommer diskussionen så ind ad bagdøren. Her er det Mona Wiig - initiativtager til og tidligere leder af figurteateruddannelsen i Fredriksstad i Norge - som skal tale om "Behovet for professionelle uddannelser i Animationsteater, diskussion af indhold og form".

Jeg har ingen grund til at sætte spørgsmålstegn ved Mona Wiigs formelle kompetence. Men med valget af Mona Wiig som taler på dette punkt indføres en anden dagsorden i den ellers udmærkede ide at holde en konference for de mennesker - lærere, pædagoger - som i deres arbejde kan have glæde af at bruge dukketeatrets virkemidler i forhold til elever eller klienter.

Denne "anden dagsorden" handler så netop om uddannelsen af scenekunstnere til et nyt årtusinde, hvis teaterformer vi endnu ikke kender.

Her kan man sige, at den tidligere leder Mona Wiig og den nuværende leder af skolen i Fredrikstad, Rolf Alme, tilsyneladende har fået malet sig grundigt op i hvert sit hjørne.

Når malingen (forhåbentlig) en dag er tør og alt er sagt og gjort, vil det - som jeg ser det - vise sig, at fremtiden mere tilhører Rolf Alme og Cantabile2, end Pragskolen og den undervisningsform, som var gældende i Mona Wiigs rektorår. Den tilhører mere Ray Nusselein og Gruppe 38, end Helenas dukketeater - hvilket absolut ikke skal forhindre, at både Mona Wiig, Helenas dukketeater og Pragskolen må leve både længe og godt med de kvaliteter, de har.

Men på det grundlag kan man ikke i dag - i Danmark - med sit berømte og internationalt kendte børneteater - med sine nyskabende filmfolk - med en (uofficiel) skuespilleruddannelse som Cantabile's - opbygge en uddannelse af spillere for "teater med ting".

Dansk UNIMA bør finde sine egne ben, hvad den professionelle uddannelse i Danmark angår, og passe på ikke at bringe sig i position som brohoved i en strid, som vi kun kan beklage de personlige konsekvenser af, og som kun kan skade de danske elever, som har valgt at tage til Fredrikstad.

Imens etablerer en ny generation sig langsomt, men sikkert. Andre unge og endnu ukendte talenter går omkring og forsøger at sammenstykke sig en uddannelse ud af de muligheder, der gives:

"Mesterlære" hos Teater Refleksion, lidt Hanstholm, School of Stage Arts, og endelig de nærmeste skoler i udlandet: Fredrikstad i Norge, "Ernst Busch" i Berlin, Glasgow i Skotland - med de problemer, det giver - sådan som UNIMA's generalforsamling blev præsenteret for det sidste år. På School of Stage Arts må eleverne ovenikøbet selv betale det hele, fordi uddannelsen - helt uforståeligt - endnu ikke har fået status som SU-berettiget.

Disse unge er inspireret mange steder fra. De vil performance, de vil dukker, de vil den ny teknik, de vil lære det hele og bruge det på deres måde. Men de vil ikke påtvinges teaterformer, som var moderne for 50 år siden. De er fremtidens skuespillere.

Imidlertid er det sådan, at mens dinosaurerne slås, så overlever de små nat-pattedyr - og det bliver dem, der kommer til at arve verden. Men den metafor kan naturligvis ikke bringes i spil, uden at man også udtrykker håbet om, at dinosaurerne ikke når at trampe det hele fladt, og at arvtagerne må forvalte arven godt.

Jette Lund

Workshops - Albrecht Roser

I sidste Nyhedsbrev kunne man læse om Frances Østerfeldts oplevelser på et kursus hos Albrecht Roser. Skulle andre have fået lyst til en lignende oplevelse videregiver vi hermed følgende meddelelse:

Workshops and International Academies in Stuttgart, Germany in 2003 and 2004

Seminar 1: String Puppet Construction: The Dog.

First weekend:

In this workshop are summarized methods how to draft and to realize a string puppet.

The sketch of your own invention or a copy will be transferred into plywood in profile and full face. The parts will be filled with styrofoam. Along the outline of the plywood shape the head will be carved, and then laminated with a material, which smoothens and hardens the surface. The dog gets a mouth joint to be able to bark, to howl, to sing and even to speak. The participants should have craft experience.

Second weekend:

The body will be built out of plywood and styrofoam and covered with "fur". We construct a simple control and string the dog.

Time:

November, the 28th-30th, December, the 5th-7th 2003

Teacher: Prof. Albrecht Roser

Costs: 300,- EUR, materials included

Seminar 2: Roser's Paper Sculpture for making Masks and Puppet Heads.

Carnival time is fantasy time.

The creative medium will be a single sheet of paper for a sculptural process. Guided by the strong tension of the paper and its characteristic qualities the participants will achieve unexpected stylized forms of unusual expression. The patterns are repeatable in varying sizes and proportions and will be transferred into solid and durable material. On stage the mask should be recognisable from all distances. Guidance will be provided in painting a sculptured head or mask with appropriate light and shadow colors for performing on stage.

Time and place: February, the 13th-15th, 2004 in Stuttgart

Teacher: Ingrid Höfer, assistance of Prof. Roser

Costs: 120,-EUR, materials included

Seminar 3: The Language of a String Puppet

A basic instruction in performance.

The sessions will begin with basic performance

training using balls and scarf puppets to develop the feeling for the fascinating play with gravity. By performing with different string-puppets as head-shoulder-puppets and complete full-figure-string-puppets the language, suitable for the personality of the puppet, will be explored, as well as timing, dramatic scene development and the possibilities of theatrical expression. Language and movement of the puppet are characteristic for its role on stage.

March, 19th-21st, 2004

Teacher: Ingrid Höfer, assistance of Prof. Roser

Costs: 110,- EUR

Easter Academy: The Chorus Marionette.

- for advanced participants!

A trio ensemble, assembled from three head-shoulder marionettes joined together onto a single control, will be constructed. These could represent a choir, a dance-group, spirits, etc., among other possibilities..

Instruction in:

- Basic principles of the construction of string puppets.
- Sculpting puppet heads and hands with
- different methods: carving with styrofoam and Roser's paper sculpture.
- Basic techniques in painting a sculpted head or mask.
- Stringing.
- Manipulation and performance with different string puppets.

Time: April 3rd-8th, 2004

Teacher: Prof. Albrecht Roser

Assistant: Ingrid Höfer

Costs: 450,- EUR

Please, look into our web-site for full information!

Info:

Professor Albrecht Roser

Urbanstr. 49

70182 Stuttgart

Germany

Phone: 0711 226 35 09

Fax: 0711 226 25 86

e-mail: albrecht-roser@t-online.de,

www.albrecht-roser.de

Workshop i Masketeater og improvisation

Med Torbjörn Alström

Og vi har modtaget denne tekst om workshop i masketeater:

"Under denna helg kommer ni genom improvisationer få en möjlighet att upptäcka det fantastiskt roliga med att arbeta med masker på scenen, men också få en grundförståelse för den specifika träning, som masketeater kräver. Det vi kommer att fokusera på är masken som ett verktyg för illusion och gestaltning. Teaterns mest ursprungliga verktyg, som med lek och allvar kan få oss att tro på det omöjliga. Masken som följt människan i mer än niotusen år och ännu idag är föremål för fascination och mystik. Genom bl.a.

teatertraditionen Commedia dell'arte i Italien har den gjort sig känd som ett komedins verktyg, och som sedan har format clownens senare uttryck."

Torbjörn Alström: Sedan 15 år verksam som maskskådespelare, maskmakare och pedagog i Sverige och på många andra håll. Utbildad vid Dell'arte International School of physical theatre, arbetat som skådespelare bl.a. med Dell'arte Players Company och San Diego Repertory Theatre i USA. Studerat maskmakeri hos Donato Sartori i Italien och Ida Bagus Anom på Bali. Undervisar regelbundet på Teater och Operahögskolan i Göteborg, Nordiska Folkhögskolan i Kungälv; leder kurser genom Dramatiska Institutet i Stockholm och arbetar med teatergrupper, såsom Masthuggsteatern i Göteborg, Folkteatern i Gävleborg och Västanå Teater i Sunne. Konstnärlig ledare för den internationella masketeatergruppen "Teater Papé", som under åren 1999-2001 bedrivit sin verksamhet i Göteborg."

Tidspunkt: 29. nov. kl. 10-16 og - 30. nov. kl. 10-15
Sted: Nivå Teaterhus, Kalvehaven 6, 2990 Nivå
Tilmelding: fak@fakdats.dk senest 31. oktober eller:

Preben Stæhr
Holmbladsgade 14 2.tv
2300 Kbh. S
Tlf.: 21 76 70 86

Betaling:
275 kr.(personlige medlemmer af DATS kr. 50)
- betales ved kursusstart

Deltagerantal: min. 8 personer, max. 16 personer

Mer information:

www.artmask.com

Uddannelse - også i Sverige

I sidste Nyhedsbrev erklærede jeg frejdigt at der nu kun er én skole i Skandinavien, man kan lære dukke- og animations-teaterfaget. Jeg er imidlertid senere blevet gjort opmærksom på, at uddannelsen i Stockholm også er åben for elever fra de øvrige nordiske lande. Nærmere oplysninger om uddannelsen og skolen kan fås på: www.draminst.se

Ringsted Dukketeaterfestival 2003

Fra Ringsted har vi modtaget følgende:

Sidste års dukketeaterfestival blev så stor en succes, at vi måtte følge op på den igen i år. Så endnu engang får børn og barnlige sjæle lejlighed til at stifte bekendtskab med hele denne forunderlige og eventyrlige verden i Anlægspavillionen, Tvær Allé 5 og på Biblioteket, søndag d. 2. november (for alle) og mandag d. 3. november (for skoler og institutioner). Der vil være dukketeaterforestillinger med Teatret Undergrunden, Dukketeatret

Tusindfryd, Asta Basta og Den Blå Heks, som inviterer børn og voksne med ind i dukkernes fortryllende verden, hvor alt kan ske.

I de fem dukketeaterværksteder har børnene muligheder for selv at lave deres egne teaterdukker af forskellige materialer og afprøve dem i et af de mange små opstillede dukketeatre med hjælp fra professionelle dukkeførere. Herudover vil der være teatercafé, dukkefilm og udstilling af teaterdukker.

Hele ideen med arrangementet er at give Ringsteds små og store borgere et lille indblik i dukketeatrets mangfoldighed. Vi vil give børnene mulighed for at være aktive, i stedet for at de bare passivt ser til, mens andre tager sig af underholdningen. Børnene skal selv opdage magien i dukkerne og have mulighed for at afprøve den med hjælp fra de mange hjælpere og teaterfolk, der stiller deres viden og kunnen til rådighed på festivalen. Og det skal der nok komme noget spændende ud af.

Entré:

30 kr. incl. værksteder og 1 forestilling
Billetter købes på Ringsted Bibliotek, tlf.:
57 62 70 33 eller ved indgangen.

Siden sidste års Dukketeaterfestival er der flere institutioner, der er blevet inspireret til at arbejde videre med dukketeater i deres hverdag. Vi har derfor i år valgt også at fokusere på "de voksne" og tilbyder kurset:

INTRODUKTION TIL SPIL MED ANIMATIONSFIGURER - DUKKER OG OBJEKTER

for pædagoger og andre interesserede, torsdag d. 30. oktober kl. 19–22 i Daginstitutionen Snurretoppen, Ahorn Allé 24, 4100 Ringsted.
Kurset afholdes af Ida Hamre.

Billetterne koster 200 kr. og købes/bestilles hos festivalleder Peter Michel, tlf. 57 62 70 75 (mobil 40 42 40 80 eller via e-mail: pem@ringsted.dk).

Teater på Kanten - festival i Thy

Så er der igen festival i Thy. Årets "Teater på Kanten"-festival byder på bl. a.:
Carte Blanche med "Forestillinger i et hvidt skab",
Teatret Lampe med "Franskbrød i himlen",
Teater Refleksion med "Den lille dreng og løven",
Paolo Nani og Kristán Ingimarsson med "Kunsten at dø",
Teater My med "Lille Py",
Abellis Magiska Teater med "Den fortryllede spurv" (S) og
Thy Teater med "Drengen med den lille diller".

Arrangør:

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00

Doktordisputats om norsk figurteater

Den 28. november kl. 9.15 ved Universitetet i Oslo forsvarer Anne Helgesen sin doktordisputats om: "ANIMASJONEN - FIGURTEATRETS VELSIGNELSE OG FORBANNELSE - Norsk figurteaters utvikling, sett i lys av samfunnets holdninger til animasjon".

"Marionet og Menneske" i genoptryk

Ida Hamres bog "Marionet og Menneske" fås nu i genoptryk for 240 kr. ved henvendelse på 45 85 42 99.

Teaterleksikon

Fra Forlaget Gyldendal har vi modtaget følgende:

Forlaget Gyldendal udgiver til næste år det første teaterleksikon på dansk. Leksikonet, der redigeres af Alette Scavenius, bliver meget stort, over 3.000 opslag, og bredt favnende og vil udover en mængde biografier på skuespillere, scenografer, instruktører, koreografer, teaterteoretikere, administratorer også omhandle teaterhistorie, begreber, tekniske termer og genrer i såvel Danmark som i udlandet. Leksikonet skrives af 35 teaterhistorikere.

Vores målgruppe er de mange, mange mennesker, som hvert eneste år går i teatret. Samt de mange amatørteaterfolk, der er over hele landet, uddannelsesinstitutioner, lige fra dramaundervisningen i gymnasiet over de højere læreanstalter til de specifikt fagorienterede skoler. Men ikke mindst vores egne fagfæller, og det er her, vi har brug for jeres hjælp, for vi er akademikere og mange af os har ikke megen praktisk teatererfaring.

Så for at komme ud i så mange kroge af teatrets verden som muligt, har vi brug for hjælp fra fagfolk med opslagsord i forbindelse med teknik og begreber, fx teaterslang!

Der kan være tale om en særlig teknisk term, som måske er ved at gå i glemmebogen, et skuespilteknisk begreb som ikke er kendt udenfor prøvesalen, en tradition eller et slangudtryk - eller måske noget helt tredje, som vi slet ikke har tænkt på!

Vil I lave en lille notits i jeres fagblad, som opfordrer folk til at rode i deres hukommelse og sende os et par linjer?? Alle opslag som optages i leksikonet bliver honoreret med en tak til bidragsyderne i leksikonets forord og invitation til en forhåbentlig storslået lancering af værket næste efterår!

I velkomne til at henvende jer til os hvis I har spørgsmål:

Alette Scavenius

Tlf.: 33 12 12 21
e-mail: teaterleksikon@scavenius.dk

Sine Ingemann

Tlf.: 35 32 93 48
e-mail: inge@hum.ku.dk

Marionetteatern og -museet i Stockholm skifter adresse

Fra Stockholm har vi modtaget følgende:

Change of address:

Please note that Marionetteatern (The Stockholm Marionette Theatre) and Marionettmuseet (The Stockholm Marionette Museum), Sweden, have changed address.

We are now located at Stockholms Stadsteater (The Stockholm Municipal Theatre) as a puppet theatre department with its own artistic leadership. From now on you may reach us as below.

Helena Alvarez

Artistic leader

Phone: 46-8-506 20 359

e-mail: helena.alvarez@stadsteatern.stockholm.se

Eva Kassander

Producer/info/PR

Phone: +46-8-506 20 356

e-mail: eva.kassander@stadsteatern.stockholm.se

Lotta Wallgren

Producer/tour administrator

Phone: +46-8-506 20 355

e-mail: lotta.wallgren@stadsteatern.stockholm.se

Marionetteatern

Stockholms Stadsteater AB

Sergels Torg 7

Box 164 12

SE-103 27, Stockholm

Phone: +46-8-506 20 100

Fax: +46-8-506 20 101

www.stadsteatern.stockholm.se

www.marionetteatern.com

marionetteatern@stadsteatern.stockholm.se

Ny forestilling fra Carte Blanche

"Mit loft under himlen"

Fredag d. 24 oktober havde Carte Blanche premiere på en ny forestilling, "Mit loft under himlen".

Om forestillingen skriver Carte Blanche:

Forestillingen tager sin begyndelse på et pulterkammer. Et menneske gemmer sig fra en kedelig virkelighed og lever i sin egen fantasiverden, med et besynderligt væsen (en dukke, der leder efter sin krop) som eneste legekammerat. De 2 følger hinanden i en fabulerende strøm af lege og billeder, der alle udspringer fra de ting, som findes i de gamle kasser og kister på loftet.

"Mit loft under himlen" er en billedfortælling om barndommens magiske forestillings-verden i opposition til den voksne verdens logik og rationalitet. Det er en forestilling uden ord, hvor animation, musik og mime mødes i skøn forening. Forestillingen har taget afsæt i Herman Hesses barndomserindringer fra bogen "Troldmandens barndom", som handler om oplevelsen af livet og virkeligheden set med barnets øjne.

Herman Hesse beskriver barndommen således: "Sange, latter, drømme, gråd. En rus, en søvn der kalder på mig igen og igen. Hele barndommens sagnagtige visdom stod til min rådighed og jeg havde en vis utilfredshed med det, man kaldte "Virkeligheden" og et brændende ønske om at

fortrylle og forvandle."

Herman Hesse

Aldersgruppe: 6-12 år og voksne.

Varighed: ca. 50 min

Forestillingen er skabt af de medvirkende: Hanne Sørensen (dukkefører og dukkemager) og Sara Topsøe-Jensen (spiller)

Teknik og lys: Steen Lindskrogh

Instruktion: Malco Olivieros

Lyd: Flemming Block

Ide og iscenesættelse: Sara Topsøe-Jensen

Med venlig hilsen

Carte Blanche

Rødevej 3

8800 Viborg

tlf. 4055 7550

email mail@teatret-carteblanche.dk

www.teatret-carteblanche.dk

Festival of Wonder:

Silkeborg Internationale Dukketeaterfestival 2003 - 13-16. november 2003

En lille erindring om festivalen i Silkeborg, som jo nu er lige på trapperne.

Oplysninger på:

www.dukketeaterfestival.dk

UNIMA Verdenskongres og International Festival 2004

Kroatien – 6.-12. juni 2004

Og endnu en genopfriskning:

Som tidligere meddelt afholdes UNIMA's næste kongres i Kroatien fra den 6.-12. juni 2004.

I forbindelse med kongressen afholdes traditionen tro en stor, international dukketeaterfestival.

For nærmere oplysninger, se sidste Nyhedsbrev og:

www.unima-rijeka.hr

Vil du på kursus?

Forespørgslen fra sidste Nyhedsbrev bragte ikke just en storm af henvendelser med sig, men da vi ikke tror på, at det er et udtryk for manglende interesse gentager vi hermed opfordringen: Vi vil gerne sætte kurser i gang om muligt, så tøv ikke med at rette henvendelse til os, hvis du er interesseret i et kursus indenfor dukkefremstilling, dukkeføring, objektanimation etc. etc.

Eventyrseminar

Som det vil (bør) være medlemmerne bekendt afholdt Dansk UNIMA i år et seminar lørdag 27. september 2003 i forbindelse med generalforsamlingen på Randers Egnsteater.

Seminaret tog temaet "Eventyr i animationsteaterforestillinger" op, og vi synes vi havde sat et spændende program sammen med forestillinger, performance og oplæg fra kunstnere og teoretikere. Det blev da også en meget intens og inspirerende dag for den snes animationsteaterentusiaster, der var mødt op. Efter at vi havde set en række meget forskellige og spændende forestillinger, samt oplevet og diskuteret en række forskellige kunstneriske indfaldsvinkler til det at dramatisere og animere eventyr for især børn, sluttede dagen med en debat omkring perspektiverne i at bruge eventyr og animation i en bredere voksenteaterorienteret kontekst.

Der kom en hel del gode forslag på bordet til nye kunstneriske samarbejdsformer og -projekter. Ideer som vi bestemt må arbejde videre med i UNIMAs bestræbelser for at skabe øget opmærksomhed og bevidsthed om animationsteater i Danmark.

Peter Jankovic

Referat af bestyrelsesmøde

Afholdt 26. september 2003 på Randers Egnsteater

Tilstede: Morten, Hans H., Hans N., Bjarne, Ida, Lilo.

Ad 1. Valg af referent og dirigent.

Referent Lilo Skaarup
Dirigent Morten Grue.

Ad 2. Godkendelse af referat fra sidste bestyrelsesmøde.

Referatet blev godkendt.

Ad 3. Hvad gør vi ved medlemstilbagegangen.

Ophevet debat om foreningens fremtid.

Ad 4. Rijeka.

- Hans H. sørger for tilmeldinger af den danske delegation.

Deltagergebyr for Bestyrelsen betales af UNIMA. Forslag fra Morten om at Teatrene (Refleksion og Thy Teater) betaler selv, da de kan føre udgiften ind over teatret, og at privatpersoner i stedet får større tilskud.

- Forslag om indstik i eksisterende folder om danske grupper og dukkemagere, der er medlemmer af UNIMA.
Endvidere forslag om indstik med rapport om, hvad der sket i UNIMA sammenhæng i Danmark siden sidste konference.
Forslag om henvisning til relevante websites – ligeledes som indstik i eksisterende folder.
- Evt. udstilling skal være professionel og evt. specialiseret omkring et enkelt emne.

Ad 5. Hjemmeside

Hjemmesiden bliver desværre ikke opdateret løbende.
Evt. koordinering af nyhedsbrev og hjemmeside foreslås.
Flere medlemmer af arbejdsgruppen omkring hjemmesiden efterlyses!!!!

Ad 6. Kursusvirksomhed.

Ida foreslår flere weekend kurser og melder sig frivilligt som lærer. Det samme gør Bjarne og Hans H.
Odsherred Teatercenter foreslås som kursussted. Udvalg søges dannet.
Ad Konferencen i januar:
Program er udsendt til div. institutioner.
Lokaler mm haves. 65.000 kr fra Nordisk Kulturfond er modtaget. Der er afslag fra Nordscen. Man forsøger nu at få restbeløb fra AKKS.
Ida påpeger vigtigheden i at sprede information om konferencen.

Ad 7. Generalforsamling Dansk ITI den 28. okt. 2003

Opfordring til at deltage i ITIs bestyrelse. Hans H. gør gerne denne indsats..

Ad 8. CIRIUS – EU fond for uddannelsesprojekter.

Foreløbig afslag på Leonardo-ansøgningen om efteruddannelse på europæisk plan.

Evt.

De praktiske problemer mht. generalforsamlingen blev løst.

Bjarne meddeler at International UNIMA nu har fremsendt medlemskort. Disse vil senere blive udsendt til medlemmerne.

Lilo Skaarup

Referat af Generalforsamling

Afholdt 26. september 2003 på Randers Egnsteater

Generalforsamlingen erklæres for åben af formand for dansk UNIMA Hans Hartvich-Madsen.

Ved mødet er følgende 17 i alt fremmødte: Kim Ekstrøm, Peter Jankovic, Kim Westi, Pia Gredal, Hans Nørregaard, Bjarne Sandborg, Hans Hartvich-Madsen, Ida Hamre, Jette Nørregaard, Lilo Skaarup, Morten Grue, Barbara Borchorst, Poul Christensen, Karen Marie Demuth, Charlotte Bisted-Olsen, Svend E Kristensen.

Pkt. 1. Valg af dirigent

Hans Nørregaard er dirigent.

Pkt. 2. Valg af referent

Svend E Kristensen er referent.

Pkt. 3. og Pkt. 4. Formandens beretning og rådsmedlemmernes beretning

I forbindelse med referat af generalforsamlingen bliver der udsendt en skriftlig version af formandens beretning – se andetsteds i Nyhedsbrevet.

Beretningen uddybes gennem spørgsmål og kommentarer.

Formandens beretning godkendes herefter.

Pkt. 5. Årsregnskab

bliver gennemgået ved Bjarne Sandborg.

Kommentarer hertil:

- Man ser en lille nedgang i medlemstallet.
- Det internationale kontingent er faldet med ca. 1.000 – kr.
- Bjarne Sandborg påpeger at "Diverse" egentlig skulle være udspecificeret og det vil posten også blive i regnskabet til Teaterrådet/Kunststyrelsen. Bjarne redegør for de afholdte udgifter på Diverse-posten: Alarm (utilsigtet tilkaldelse af vagt!) og oversættelse af dele af forskningsprojekt ved Ida Hamre. Svend E. Kristensen spørger til investeringen i en oversættelse, og der bliver orienteret om vigtigheden af et internationalt dokument i forbindelse med forskning og conference.
- Revisionen er foretaget af Karen Marie Demuth.

Der er ingen yderlige spørgsmål eller tilføjelser til regnskabet.

Regnskabet bliver godkendt.

Der bliver uddelt et budget for 2003/2004, der er revideret 09/09/03.

Budgettet bliver gennemgået. Man bemærker, at The 19th Unima world Congress er en væsentlig post under internationale møder og samarbejder.

Pkt. 6. Indkomne forslag.

Der er ingen indkomne forslag.

Pkt. 7. Arbejdsprogram 2003/2004.

- Bjarne Sandborg foreslår en evaluering af Dansk UNIMAs kommunikationskanaler. Bestyrelsen udarbejder et sådan punkt.
- Pia Gredal ønsker at UNIMA gør en forskel ved de store børneteater-festivaler. Forskellen skulle bestå i at arrangere workshops, oplæg, præsentationer. Altså en udvidet kunstnerisk dialog med de inviterede gæster, så der opstår nogle møder og en udvidet dialog, der evt. kan etablere et løbende kunstnerisk samarbejde. Pia ser en fordel i at være på gulvet med nogle af gæsterne til gensidig inspiration. Peter Jankovic påpegede at det rette sted at stille evt. forslag om UNIMA-arrangementer på Silkeborg festivalen må være Teatercentrum.
- Svend E. Kristensen følger op på idéen og orienterer om den herskende tendens hos fx CKU/DCCD/Internationalt Kultursekretariat/Tilskudssekretariatet, hvor man ønsker at støtte den slags tiltag, mens deciderede fremvisninger af forestillinger, udenlands som indenlands, ikke betragtes som givende i det internationale kultursamarbejde. Derimod har de nemmere ved at støtte laboratorier, workshops, møder og seminarer, hvor man er i dialog og hvor det ikke handler om den enkelte kunstner.
- Ida Hamre giver et konkret eksempel på et samarbejdsprojekt med en lærer og animationskunstner fra BURKINA FASO. En ansøgning om at få ham til Danmark i januar 2004 er sendt til Danida. Svend E Kristensen nævner det nu efterhånden flerårige samarbejde med dukkemester Hoichi

Okamoto, samt arbejdet for ASEF (Asian – Europe Foundation) som et konkret ex. hvor workshops, møder og festival med oplæg og lectures har udviklet sig til andre invitationer fra det sydøstasiatiske område.

Den kommende bestyrelse opfordres til at rette henvendelse til Teatercentrum desangående. Det noteres af den kommende bestyrelse.

- Ida Hamre opfordrede til en koordineret kursusvirksomhed og et udvalg blev nedsat.

Der er ikke flere tilføjelser til arbejdsprogrammet.

Pkt. 8. Fastsættelse af kontingent.

Der bliver ikke ændret ved kontingent beløbet.

Debat:

Morten Grue spørger, om man kender grunden til, at ca. 25 enkeltpersoner/organisationer eller grupper har meldt sig ud af Unima.

Bjarne Sandborg fortæller, at man ikke kender grunden til frafald fra især grupper og institutioner. Det bliver konstateret, at det ikke er teatrene, der har meldt sig fra. Der bliver flygtigt nævnt følgende tal 10 enkeltpersoner, 1 teater og nogle studerende.

Charlotte Bisted Olsen siger, at man gerne vil have noget mere konkret ud over et nyhedsbrev.

Bestyrelsen vil tage problematikken op.

Pkt. 9. og Pkt. 10. Valg til bestyrelsen og valg af suppleanter.

Hans Nørregaard ønsker ikke at genopstille.

Peter Jankovic og Svend E Kristensen ønsker at opstille til bestyrelsen.

Charlotte Bisted Olsen opfordres til at stille op som suppleant og accepterer opfordringen.

Morten Grue var på genvalg, men vælger at trække sig, da han mener, at der skal nyt blod til.

Peter Jankovic og Svend E Kristensen bliver valgt ind i bestyrelsen.

Charlotte Bisted Olsen og Kim Westi og Sune Jørgensen bliver valgt som suppleanter.

Debat:

Der er en kort debat, startet af Morten Grue, om baggrunden for, at fx de nyuddannede ikke deltager mere i foreningsarbejdet.

Charlotte Bisted Olsen mener, at de måske føler sig en smule usikre på, hvor de står eller har nok at gøre med selv at få fodfæste inden for faget og endelig ønsker de måske ikke det ansvar, som følger med i forenings-samarbejdet. Altså er de muligvis vant til selv at pleje deres interesser. Hans Hartvich-Madsen tilføjer at forenings-samarbejdet er givtigt begge veje, altså er det en kombination af fælles og egne interesser, da man naturligvis får visse mandater og en viden i et givent bestyrelsesarbejde.

Pkt. 11. Valg af revisor.

Revisor Karen Marie Demuth indvilliger i at fortsætte og bliver genvalgt som revisor.

Pkt. 12. Evt.

- Bjarne Sandborg mener, at vi må tage stilling til en fremtidig struktur. Punktet bliver tilføjet i arbejdsprogrammet.
- Hans Nørregaard mener, at man skal tage stilling til, hvad vi vil med dansk Unima og starter hermed en debat.

Debat:

Morten Grue spørger til, om det ikke var en idé at arbejde nordisk, altså et forslag til en sammenlægning, da vi måske er for små og kunne have gavn af et større organ.

Karen Marie Demuth tilføjer, at vi også skal pleje det helt lokale miljø, hvis vi vil have flere medlemmer.

Dirigenten siger tak for god ro og orden, generalforsamlingen er afsluttet.

Bestyrelsen sætter sig kort sammen for at finde dato for første bestyrelsesmøde i den nye bestyrelse.

Det bliver mandag den 27./10. 2003 kl. 17.00 hos Teatret Lampe, Nørrebrogade 5c., København

Svend E Kristensen

Årsberetning for Dansk UNIMA

- Formandens årsberetning for perioden 2002/03

UNIMA's generalforsamling har i de sidste mange år været afholdt forskellige steder i landet, og i år er turen kommet til Randers.

Lige som sidste år har vi i år valgt at have et seminar.

Dette års seminar er ledet af Peter Jankovic og temaet vil være "Eventyr og animationsteater".

Nogle af de problemstillinger dette seminar vil fokusere på er: eventyrteori, eventyrpraksis, eventyrforestillinger samt eventyr i det 21. århundrede.

Seminalet er en udløber af sidste års generalforsamling, hvor Peter påpegede det store antal af eventyrforestillinger og hermed foreslog at sprede debatten ud til også at omfatte dette emne. Da sidste års seminar havde en anden overskrift, og fokus dermed var et andet, valgte vi at skubbe denne væsentlige debat til i år, og her er den så. Jeg håber I alle vil tage vel imod dette stort anlagte seminar.

Også i det forløbne år har jeg uddelegeret formandsarbejdet til resten af bestyrelsen i det omfang, det har været muligt. Dette vil komme til at fremgå af formandsberetningen, idet den vil blive suppleret af diverse indlæg fra bestyrelsesmedlemmer.

Disse indlæg vil altså være en del af den samlede formandsberetning.

UNIMA nationalt:

Hans H.

Siden den sidste generalforsamling, der afholdtes i Sokkelundlille Børnekulturhus i Nordvest-kvarteret i København den 29. september 2002, er der blevet afholdt følgende bestyrelsesmøder: Den 4. november kl. 17:00 hos Morten Grue, den 7. februar kl. 16:00 hos Teater Refleksion, den 1. maj hos Teatret Lampe, samt et i dag her på stedet.

For tredje gang i træk har Dansk UNIMA modtaget støtte fra Teaterrådet, i lighed med de foregående gange er støtten på 50.000 kr. og det drejer sig om støtte til sæson 2003/04.

Støtten fra Teaterrådet på de nu i alt 3 x 50.000,- kr. bliver givet til foreningens internationale arbejde.

Jeg er klar over, at vi søgte støtte til driften af Dansk UNIMA, dette har vi ikke fået, men efter mit skøn er det, vi har fået, med til at løfte foreningens aktiviteter og image op i en helt anden kategori. Lad os håbe, at et kommende kunstråd vil vedblive med at se velvilligt på vort arbejde.

En knap så positiv tendens er en svag medlems-tilbagegang. Om denne tilbagegang skyldes forhøjelse af medlemskontingent, at det er lang tid siden, at dukkemageruddannelsen stoppede, eller om den skyldes andre faktorer, det ved jeg ikke, men det er en tanke værd, og bestemt også en tendens, der skal vendes.

Op så er det vel på sin plads at nævne, at Hans Nørregård ved denne generalforsamling har valgt at holde med bestyrelsesarbejdet. Hermed rettes en stor og varm tak til ham for det enorme arbejde han igennem årene har lagt i denne forening.

Groupcare:

Hans H.

Sidste år fortalte jeg udførlig om vore aktiviteter på Groupcare. Og jeg synes stadig at det er et godt kommunikationsværktøj i forbindelse med udveksling af nyheder. Lige nu er der 33 tilmeldt, og selv om det ikke er mange, er det dog en forøgelse på 5 i forhold til sidste år.

Nyhedsbrevet/Nordisk fællesblad:

Bjarne

Vi har i det forløbne år udsendt tre Nyhedsbreve, alle som papirpost, idet der ved alle tre udsendelser var en del trykt materiale, der alligevel skulle sendes ud.

Jeg ønsker mig stadig et mere indholdsrigt blad med spændende artikler og et smukkere, mere professionelt udseende, men dette er der ikke økonomiske og arbejdsmæssige ressourcer til p.t.

International H. C. Andersen-festival:

Hans H.

Selv om opfordringen til at arrangere en stort anlagt international turnerende festival kom fra H.C. Andersen fonden 2005, og ikke fra os, så kom der desværre ikke noget ud af dette initiativ. Jeg mener det skyldes, at vi og H. C. Andersen Fonden havde forskellige meninger om hvordan det burde gribes an. Vort ambitionsniveau var som nævnt i sidste klumme meget højt, og dette medførte det sædvanlige problem: hvem der først skulle tage initiativet og hvem der i den sidste ende skulle sidde med risikoen.

Det jeg her har sagt, er den rene spekulation, for vi har intet hørt fra fonden i de sidste 8 måneder, selv om de skriftlig er blevet rykket for svar. Så hvad fonden mener, tænker og forventer står hen i det uvisse.

Festivaler:

Hans H.

Jeg vil igen i år nævne de væsentlige festivaler på dansk jord:

Ulla Dengsøes Silkeborg festival, der fremover vil blive afholdt hvert andet år, og som i år finder sted fra den 13. til 16. november.

Teater på Kanten i Thy, der har lagt sig på uge 5 og afholdes hvert år. I 2004 afholdes den fra den 25. til 30. januar.

Klaus Bergs festival er flyttet til Nakskov, 26. til 28. marts er dagene.

Festivalen i Fredericia, der afholdes hvert andet år og ligger i samme sæson som Silkeborgfestivalen. Den afholdes ligeledes i marts.

Preben Harris' festival og kulturarrangement på Svanekegården, Bornholm dette år fra den 1.- 7. juli.

Ud over det, er der de 2 store Børneteaterfestivaler, hvor vi også er repræsenteret.

Der er tale om en flot liste af initiativer.

Konference på Danmarks Pædagogiske Universitet:

Konferenceudvalget

Et udvalg, bestående af Lilo Skaarup, Janne Kjærsgaard og Ida Hamre, har længe arbejdet for en konference om tema "Uddannelse i og med animationsteater". Det er nu lykkedes at opnå tilskud fra Nordisk Kulturfond og fra Danmarks Pædagogiske Universitet, men konferenceprogrammet vil først være helt på plads, når vi har fået svar på de sidste ansøgninger.

Udviklingen kan følges på Dansk UNIMA's hjemmeside: www.unima.dk

Send venligst tilkendegivelse om ønsket konferencedeltagelse snarest til :

Lilo Skaarup, e-mail: liloskaarup@post.tele.dk

Hensigten med konferencen er at synliggøre animationsteatret og styrke brugen af det i fritids- og uddannelsessammenhænge ved at præsentere kunstarten og dens særlige potentialer.

Konferencen henvender sig til nordiske kunstnere, forskere, pædagoger, lærere, studerende og uddannelseskonsulenter.

Konferencen skal rumme professionelle, nordiske forestillinger, workshops, udstillinger, foredrag/ oplæg og diskussion. Der vil være oplæg fra erfarne kunstnere/undervisere fra det internationale UNIMA-udvalg, "Puppets in Education".

Med den planlagte konference er det således hensigten at formidle et møde mellem nordiske og internationale oplægsholdere og deltagere, så viden, erfaringer og ideer, kan inspirere, blive spredt og diskuteres. Ligesom det er hensigten at sætte fokus på samspejlet mellem professionelle udøvere af henholdsvis pædagogik og animationskunst.

Efter konferencen planlægges et møde mellem de danske UNIMA-bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af det internationale "Puppets in Education"-udvalg og projektdeltagerne i forskningsprojektet "Animationsteatrets Læringspotentiale og Billedsprog", som har givet anledning til konferencen.

Efteruddannelse:

Hans H.

Der var tale om et fællesprojekt for UNIMA, Sverige, Estland, Finland og Danmark.

Arbejdsgruppen, der bestod af UNIMA præsidenter fra omtalte lande blev nedsat på Verdenskongressen i Magdeburg i år 2000. Det tog 3 år at få samlet midler og få tilrettelagt projektet. Ideen var at undersøge mulighederne for og nødvendigheden af fælles efteruddannelsesprojekter for

dukketeaterarbejdere i Norden og Østersøområdet. Den første del af kurset fandt sted i Viljandi i Estland fra den 16. - 23. maj 2003, og den anden del fandt sted fra den 8. - 13. september 2003 på Odsherred Teatercenter.

Kurset havde overfor deltagerne tre hovedformål: At formidle en tankegang indenfor det moderne figurteater (tingenes teater), at formidle værktøj til undersøgelse og forståelse af kulturelle forskelligheder, at kreere en frugtbar grobund for etablering af kontakter mellem deltagerne.

Dr. Professor Konstanz Kawrakowa Lorenz fra Berlin var hovedlæreren på begge kurser, hun underviste i animation og fortalte om sine teorier. Mansi Stycz fra Finland underviste i stemme i Viljandi. Nini Jolander fra Danmark underviste i krop og stemme og undertegnede underviste i dramaturgi. Der var foredrag om Estisk og Dansk historie, Estisk dukketeaterhistorie, Dansk børne- og dukketeaterhistorie, samt Estisk dukkefilm. Der deltog unge professionelle dukketeaterspillere, -magere og -instruktører fra Sverige, Finland, Estland, Letland, Polen, Tyskland, Norge samt Danmark. Det var de nationale centre der havde udvalgt deltagerne, og der var tale om en meget interessant og professionel flok.

Til jul vil rapporten omhandlende projektet med diverse konklusioner foreligge på engelsk, og enhver der har interesse kan få den tilsendt eller se den på berørte UNIMA hjemmesider.

Bakkeudvalget:

Lilo og Morten.

Da Bakkens og vores ønsker gik i hver sin retning, blev denne festival desværre ikke til noget.

Animationslinien på pædagogseminariet i Thisted:

Hans H.

I det sidste år har Thy Teater og Pædagogseminariet arbejdet sammen for at få etableret en animationslinie. Arbejdet har været meget interessant, da der er tale om to meget forskellige kulturer, der skal finde hinanden. For os har det overordnede mål været, at få uddannet pædagoger der vil bruge deres animation som hovedværktøj, i deres fremtidige pædagogiske virke. Dette betyder, at de skal tænke i det baner, og de skal have tilstrækkelig erfaring med mediet, så de ser animation som den mest fornuftige løsningsmodel på en hvilken som helst situation. Dette medfører, at så mange kultur- og aktivitetsfag som muligt (idet den af ministeriets fastsatte læseplan overholdes), skal målrettes mod det overordnede formål. Med andre ord, har vi arbejdet på at placere specialiseringen centralt, og på at give den så meget plads i tid og rum som mulig. Der har i dette arbejde været hjælp at hente i UNIMA kommissionen "Puppet in Education". Ida Hamre er ligeledes blevet tilknyttet arbejdet.

UNIMA International:

Hans H.

Sidste år sagde jeg, "at den nye generalsekretær, Miguel Arreche, lagde op til en ny og mere gennemsigtig ledelsesstil".

Jeg sagde også "at det blå News Letter bar klar vidnesbyrd om denne nye stil, selvom der selvfølgelig er en tendens til tilbagefald til tidligere

tidens mere betydningsfulde artikler og fotoopstillinger". Dette er desværre sandt, når det gælder den blå – brune eller hvilken hæsleg farve der nu er tale om. I forbindelse med UNIMA magasinet: "E Pur Si Muove" ser det endelig ud til at ske noget, og det er takket være den stadig aktive Margareta Niculescu, der er præsident for hele organisationen. Det er et meget flot og indholdsrigt blad, og jeg vil på det varmeste anbefale alle at abonnere på det. Det kan ske ved henvendelse til UNIMA sekretariatet hos Teater Refleksion, eller direkte på sgi@unima.org - så er prisen 12 euro pr. nummer eller 22 pr. år for 2 numre.

Kaunas - Østersøfestivalen 2003

Ida

I de baltiske lande var man for nu tolvte gang blevet enige om at afholde festival med forestillinger fra hvert land og med invitationer til UNIMA-centrene i de respektive lande. Festivalen fandt denne gang sted i Kaunas, Litauen. Hans Hartvich og Ida Hamre deltog, begge som internationale rådsmedlemmer og som medlemmer af uddannelsesudvalget. Hans H. desuden i egenskab af formand og som en af igangsætterne af pilotprojekt om efteruddannelse i det baltiske område.

Festivalen spændte over fem dage og fandt sted i Kaunas, Litauens største by næst efter hovedstaden Vilnius.

Festivalen var tilpas m.h.t. omfang og desuden velorganiseret. Ialt deltog fem litauiske teatre og ti fra det øvrige Baltikum. Mange sprog kom i spil, og som dansk tilskuer havde man stort set kun forestillingens til engelsk oversatte titel at holde sig til. Forestillingerne henvendte sig både til børn og voksne og var både stilmæssigt og kvalitetsmæssigt vidt forskellige.

Udover festival programmet var der oplæg og diskussioner og en enkelt workshop. Og der var arrangeret bytur, museumsbesøg, maskeparade, modtagelse på rådhuset, udendørs-koncert, teaterklub og farewell-party.

Et meget oplysende oplæg med efterfølgende diskussion var ledet af Professor, Marek Waskiel, Warszawa. Det omhandlede spørgsmålet om efter hvilke principper uddannelser finder sted forskellige steder i verden under vidt forskellige betingelser. Han omtalte fordele og ulemper ved uddannelserne og gik nærmere ind i at karakterisere tre grundlæggende typer. Desuden igangsattes en diskussion om vurdering af forestillingerne.

Østersøfestivalen 2004:

Hans H.

På det afsluttende møde mellem samtlige UNIMA præsidenter i forbindelse med Østersø festivalen i Kaunas i år påtog Mansi Stycz fra Finland sig at afholde den næste Østersøfestival. Den kommer til at finde sted i maj måned 2004 i Tammerfors.

Østersøfestivalen 2006:

Ida og Hans

På det samme afsluttende møde mellem samtlige UNIMA præsidenter i forbindelse med Østersøfestivalen i Kaunas i år foreslog undertegnede at festivalen i år 2006 kommer til at finde sted i Danmark. Denne festival har været afholdt i Danmark, nærmere bestemt i Silkeborg. Den

umiddelbare tanke var at afholde festivalen på Bornholm. På den baggrund har Ida taget kontakt til Preben Harris, der på sin side var særdeles positiv over for ideen om et samarbejde. Dette projekt bliver der arbejdet videre på.

UNIMA-kommissionen "Puppets in Education": Ida

Udvalgets fire medlemmer holdt igen møde et par dage i juni efter at være indbudt af festival-ledelsen i Sibenik, Kroatien. Denne gang var det den 43. "International Children's Festival", der var rammen.

Meddelelser, ideer og informationer fra de forskellige lande fylder en del. Ida Hamre gennemgik planerne for konference i København jan. 2004, omtalte formål og form. Herefter diskussion af de enkelte bidrag fra udvalget, som i øvrigt er meget indstillet på at komme og som finder initiativet meget vigtigt.

Udvalget gennemgik desuden breve/artikler sendt af personer fra henholdsvis Israel og USA. De fortalte om særlige resultater og spørgsmål i forbindelse med at bruge animationsspil som led i undervisningsarbejde. Artiklerne kan have oplagt interesse for et større forum og gav da også anledning til drøftelser af, hvordan vi kunne udvide kredsen af koordinerede medlemmer, de såkaldte "co-members". Samt anledning til aftaler om udveksling med disse og andre interesserede personer i fremtiden. Et mindre symposium under verdensfestivalen i Rijeka forberedes. Også drøftelse af spørgsmålet om en mulig opfølgning på udvalgets publikation: "The Puppet . . . what a Miracle" (red. Edi Majaron og Livija Kroflin, 2002). Oprettelse af Webside finder sted i det kommende år ved Livija Kroflin.

Ved mødets afslutning mødte udvalgsmedlemmerne op hos festivaldirektøren for at takke for indbydelsen og for at fremlægge ideer for det kommende arbejde. Vores oplæg gik i korthed ud på at en fremtidig mere direkte praktisk workshop-aktivitet med børn og voksne som led i "International Children's Festival". Forslaget blev meget varmt modtaget og resulterede i ret konkrete aftaler om at påbegynde arbejdet i Sibenik ret direkte efter UNIMA-festivalen i Rijeka.

Alt i alt udvikles samarbejdet år for år, så udvalgsarbejdet i "Puppets in Education" hører til blandt de gode opgaver.

Rijeka – Kroatien

Hans H.

Fra den 6. til den 12. juni 2004 er der verdenskongres og festival i Rijeka i Kroatien. Der er tale om den 19. UNIMA kongres og den vil blive holdt fra den 7. til den 11. i Opatija, en by der ligger ca. 15 minutters kørsel fra Rijeka. Der skal her vælges en del nye medlemmer til executiv komiteen, da følgende ikke kan genvælges: Oscar Caamaño, Jacques Felix, Margareta Niculescu, Dadi Pudumjee samt Mona Wiig. Alle har siddet i tre perioder og kan derfor ikke genvælges. Vi har i år lige som tidligere forsøgt at finde et fælles nordisk emne, men i Kaunas, på vort nordiske møde, stod det klart, at der ikke kunne opnås enighed. Så nu stiller både Mansi Stycz fra Finland og Knut Alfsen fra Norge op, vi har ikke besluttet endnu, hvad vi vil stemme på, men det vides at Sverige støtter Knut.

For de af jer, der ved at I vil deltage i Festival og Kongres kan der være penge at spare, hvis man tilmelder sig før den 15. januar, i stedet for 240 Euro kan man nøjes med at betale 200 Euro. Hvis man kun vil deltage i festival så er prisen for et partout kort 90 Euro.

Selve programmet for festivalen foreligger ikke endnu, men forsøg med www.unima-rijeka.hr

Den europæiske Kommission og udenlandske gæster:

Hans H.

Højdepunktet i kommissionens arbejde var indtil videre mødet i Kolding. Det blev afholdt i forbindelse med årets Børne- og ungdomsteaterfestival. Dansk ASSITEJ havde givet et tilskud, og Dansk UNIMA støttede op med de resterende midler. For gæsterne var det en stor oplevelse, der ikke blev gjort mindre af, at vore gæster fik lov til at deltage i samtlige arrangementer på lige fod med alle de andre udenlandske gæster. Dette skal Dansk ASSITEJ have en stor tak for.

Efter Kolding har jeg haft meget dårlig tid til at følge med i arbejdet, men jeg forventer at melde mig ind i arbejdet igen snarest.

Jeg håber, at vi fremover vil have mulighed for at invitere gæster fra udlandet til at deltage i denne store festival.

Til slut vil jeg udtrykke en tak til mine kolleger i bestyrelsen for et frugtbart og meget behageligt samarbejde. Det er noget man håber på kan ske, og når det sker er det en virkelig gave.

Med venlig hilsen fra formanden

Hans Hartvich-Madsen

Arbejdsprogram for Dansk UNIMA 2003/2004

Bestyrelsen vil i den kommende periode arbejde for:

- indførelse af dukketeateruddannelser i Danmark.
- gennemførelse af efteruddannelse på dukketeaterområdet primært i Norden og Østersøområdet og på længere sigt i hele Europa.
- at foretage rejser til skolerne for dukke- og animations-teater-uddannelser i Finland, Tyskland, Norge og Polen med henblik på at få et billede af de enkelte skolers uddannelsesprincipper og -forløb, organisationsstrukturer samt kunstneriske områder/discipliner.
- invitation af repræsentanter for Unima Centrene, først og fremmest, de nordiske lande og Østersølandene til deltagelse ved den store Børneteaterfestival, samt at arrangere specielle kurser i forbindelse hermed.
- afholdelse af et symposium i det internationale udvalg "Puppets in Education" med deltagelse af Unima-rådsmedlemmer fra Belgien, Slovenien, Kroatien og Danmark.

- at arrangere en begivenhed i relation til ovennævnte symposium, hvor dansk animations- og dukketeater præsenteres ved eksempelvis: forestillinger, foredrag, arbejdsdemonstrationer og udstillinger.
- at arrangere en begivenhed, hvor de unge, nyuddannede danske dukke- og animationskunstnere fra skolerne i hhv. Berlin og Norge præsenteres for kolleger og publikum.
- en udvidelse af den internationale brochure med præsentation af danske dukke- og animationsteatre og dukkemagere.
- en udvidelse af den danske brochure med præsentation af nyuddannede dukkemagere og dukkeførere.
- at udvikle og udvide Dansk Unima's internetside Groupcare og udarbejde e-mail-database.
- en udarbejdelse af et resumé på engelsk af Rapport vedr. 3-årigt forskningsprojekt om animationsteater.
- at arbejde for at begrebet "dukketeater" i Danmark opfattes som andet og mere end børneteater.
- at planlægge samlede kursustilbud i Danmark for professionelle og amatører.
- at arbejde for en højere prioritet vedr. hjemmeside og nyhedsbrev.

Referat af bestyrelsesmøde

Afholdt 27. oktober 2003 hos Teatret Lampe, København

Tilstede: Peter Jankovic, Charlotte B. Olsen, Hans Hartvich-Madsen, Sune A. Jørgensen, Svend E. Kristensen, Ida Hamre, Lilo Skaarup, Bjarne Sandborg og Janne Kjærsgaard

Ad 1. Valg af referent og dirigent.

Sune valgt som dirigent, Janne som referent.

Ad 2a. Godkendelse af referat fra sidste bestyrelsesmøde

Referat fra sidste bestyrelsesmøde blev godkendt.

Ad 2b. Godkendelse af referat fra generalforsamling

Referat fra generalforsamlingen blev godkendt. Det anbefales, at vi afholder bestyrelsesmøde umiddelbart efter generalforsamling med den nyvalgte bestyrelse, frem for et møde i den gamle bestyrelse umiddelbart inden generalforsamlingen.

Ad 3. Konstituering af bestyrelsen

Bestyrelsen konstituerede sig.

Hans H. blev valgt som formand og Bjarne som næstformand, i en ledelses-struktur, hvor opgaverne i så vidt omfang som muligt uddelegeres i hele bestyrelsen.

Sune fortsætter som kasserer.

Ida, Hans og Lilo fortsætter som internationale rådsmedlemmer, indtil nye medlemmer har fået større indsigt og viden i forhold til at overtage opgaverne.

Ad 4. Konference: I og med Animationsteater – januar 2004

Ida informerer, suppleret af Lilo, Janne og Svend. Der er bevilget midler fra Nordisk Kulturfond, AKKS, DPU og Unima. Der arbejdes intensivt på at udbrede information om konferencen m.h.p. tilmeldinger gennem nordiske og danske tidsskrifter, diverse relevante hjemmesider, institutioner, private og teatre, uddannelsessteder m.v. Der er en flot plakat i trykken, som bl.a. sendes til uddannelsessteder. Der ansøges fortsat økonomisk støtte til arrangementet hos fonde m.v. Deadline for tilmelding til konferencen 20. november.

Ad 5. Rijeka., næste internationale Unima kongres og festival 6.-12.juni 2004.

- a) Vi udarbejder et indstik til Unima folderen (den engelske udgave), som på engelsk beretter om hvad der foregår/er foregået i Dansk Unima & omegn - aktiviteter, diskussioner, forskning, uddannelsesstiltag, m.v.
Udkast til dette sendes til Hans, som koordinerer, skriver sammen og får oversat.
- b) Hans, Ida og Lilo skal af sted som internationale rådsmedlemmer. Bjarne/Teater Refleksion tager af sted, Charlotte, Peter og Svend forsøger også at komme med. Hans giver signal, når endelig tilmelding til flybilletter skal afgives.
- c) Vi kommer ikke med en udstilling.

Ad 6. Nordisk repræsentant til Unima Executivkomite skal vælges på konferencen i Rijeka

Fra de nordiske lande stiller to op: Mansi fra Finland og Alf fra Norge.
Vore internationale rådsmedlemmer får frie hænder til at stemme, som de finder bedst.

Ad 7. Hvordan realiserer vi arbejdsprogrammet?

Gennemgang af de 14 punkter, nogle blev slået sammen og sat på som diskussionspunkter på kommende bestyrelsesmøder.
OBS! Bemærk at Arbejdsprogrammet er at finde i dette Nyhedsbrev efter referat af generalforsamling.

Jf. pkt. 1 – Thy Teater og Hans forsøger igen at få en uddannelse på benene. Diskussion af begreber/ordvalg i forbindelse med titlen "Dukketeateruddannelse i Danmark"

i dette Nyhedsbrev – Der arbejdes løbende på at gennemføre efteruddannelse på dukketeaterområdet primært i Norden, Østersøområdet. Hans er kontaktpersonen.

Jf. pkt.3 – Bjarne har været i Finland og Norge. Jette Lund tager til Norge. Hans og Bjarne tager til Polen. Bjarne og Janne vil gerne til Berlin, Charlotte vil gerne være på sidelinjen hertil. De forskellige mål med besøgene sættes på et kommende bestyrelsesmøde og slås sammen med punkt 7 og 9 om skabe bedre kontakt til og vilkår for nyuddannede. Muligheden for at få nyuddannede i gang på etablerede teatre og muligheden for at indføre "åben scene" på festivaler (jf. Silkeborg i år) som en måde at lade nye optræde offentligt hører med i diskussionen.

Jf. pkt.4 – Pga. manglende økonomi skal invitation af repræsentanter fra Unima Centrene til festivaler i Danmark foregå i samarbejde med ASSITEJ. At have gæster til festivals kræver også aktiv deltagelse fra bestyrelsesmedlemmer som værter under hele besøget. Skal diskuteres videre. Peter, Hans og Svend er primærpersoner.

Jf. pkt.5, 6 og 11 – Det omtalte møde og symposium er den planlagte konference i januar 04, som der arbejdes intenst på. Resume på engelsk af rapporten foregår i forbindelse hermed. Ida, Lilo, Janne og Svend er primærpersoner.

Jf. pkt 8 og 9 – alle arbejder. Skal kobles sammen med diskussion om Unima-hjemmesiden og nyhedsbrevet.

Jf. pkt. 10 – Hans arbejder videre. For nogle fungerer Groupcare fint, andre er røget ud af systemet igen. Hans checker, at bestyrelsesmedlemmerne alle er med.

Jf.pkt.13 – Hans, Charlotte, Svend og Ida indgår en kursustilbudsgruppe, der kommer med udkast til kursustyper og forslag til personer, der kan varetage disse.

Jf.pkt.14 – punktet skal have god plads på et kommende bestyrelsesmøde. Foreløbige primærpersoner er Sune, Anne og Svend.

Ad 8. Meddelelser

- 28.11.03: Universitetet i Oslo kl. 9.15, Anne Helgesen forsvarer disputats "Animationens velsignelser og forbandelser. Figurteatrets udvikling i Norge, set i lyset af samfundets holdninger til animation".
- Dansk deltager på Østersøfestival. Bjarne, Hans og Peter er arbejdsgruppen, som vælger på baggrund af vore indkomne forslag.
- Mandag 1.december – ekstraordinært bestyrelsesmøde i København, såfremt konferencen realiseres. Der kommer nærmere besked om tid og sted.
- Søndag 25.januar foreslås som næste ordinære bestyrelsesmøde, afholdt på Thy Teater i forbindelse med "Teater på kanten".

Ref. Janne Kjærsgaard

Repertoire Nyt:

Informationerne er baseret på teatrenes egne oplysninger.

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 7
1462 København K
Tlf. 33 12 27 13

"Lykkens galoche"

Et storkepar slipper et lille barn ned gennem skorstenen i Odense den 2. april 1805 og lille Hans Christian kommer til verden hos et skomagerpar. I dette hjem leger og længes fattigmandsdrengen sig bort over Odenses tage. Tingene begynder at tale og en eventyrdigter er født... At rejse er at leve, siger svalen i et af H. C. Andersens eventyr. At længes er at leve, siger lille Hans Christian i dette eventyr. En lykkens galoche, som ved, hvad både lykke og ulykke er.

Medvirkende: Karina Skands, Torben Hellborn og Lasse Lunderskov
Forfatter/instruktion: Staffan Westerberg
Komponist/musiker: Lasse Lunderskov
Scenografi: Staffan Westerberg
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilleperiode: 25. sept. – 30. nov.
- man-fre kl. 9.30 og 11.00
- søn kl. 13.30 og 15.00

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade
Valdemarsgade 15
1665 København V
Tlf. 33 22 04 78

Teater Refleksion: "Den lille dreng og løven"

Visuel og musikalsk fortælleforestilling, baseret på Ulf Nilssons børnebog af samme titel. I en landsby i Afrika bor en lille dreng, der har så nemt til tårer. Derfor er han god at drille. Men en dag får drengen besøg af nogle små, mærkelige væsner, der har brug for hans beskyttende varme hænder. Nu har drengen endelig venner. Der er bare det ved det, at kun han kan se dem. En dag angribes landsbyen af den største løve i Afrika. Og alle flygter - undtagen drengen og hans små venner... Med dukker, skyggespil, musik og lys fortælles historien om, hvordan den mindste dreng viste det største mod, da det virkelig gjaldt.

Medvirkende: Bjarne Sandborg, Max Bering, Steen Molls Rasmussen
Instruktør: Viggja Bro, Marianne Andreasen
Komponist: Max Bering
Scenograf/dukkemager: Mariann Aagaard
Teknik og værksted: Steen Molls Rasmussen
Lysdesign: Jesper Hasseltoft
Plakat: Anne-Marie Pedersen

Foto: Jan Rüz
Administration: Lisbeth El Jørgensen
Aldersgruppe: 4 – 9 år
Spilleperiode: 1. og 2. nov. kl. 15.00
3., 4. og 6. nov. kl. 9.30 og 11.00
5. nov. kl. 10.00 og 14.30
7. nov. Kl. 9.30

ENTRÉ SCENEN

Grønnegade 93d
1306 København K
Tlf. 86 19 00 79

Stuffed Puppet Theatre: "RE:Frankenstein"

En barsk historie om videnskab uden etik og moral, om kærlighed der kun ønsker at besidde, om idealisten der har mistet alle illusioner. Fortalt af Neville Tranter og hans dukker med en stor portion galgenhumor, to musikere og et børnekor. Dukketeater i den absolutte verdensklasse. Forestillingens sprog er engelsk.

"absoluten Weltklasse"
„Hut ab vor Neville Tranter, dem brillianten Puppen- und Schauspieler"
"Mesmerising, extraordinary performance"

Medvirkende: Neville Tranter
Forfatter/instruktion: Luk van Meerbeke
Komponist/musiker: Reinmar Henschke
Harald Kündgen
Dukkemager: Neville Tranter
Teknik: Desirée van Gelderen
Lennart Vroomans
Aldersgruppe: For voksne
Spilleperiode: 4. dec. kl. 20.00
5. dec. kl. 20.00
6. dec. kl. 17.00

GRUPPE 38

Mejlgade 45
8000 Århus C
Tlf. 86 13 53 11 (hverdg. Kl. 9-15)
Gruppe 38: "Poul sine høns"

Vi kender og elsker dem alle – sangene fra "De små synger": Fløjlsbløde æblekinder, sjungende småfugle og kærlige klap på de små pusselanker. Men... om natten kommer katten, æder alle atten! En gruvækkende og hjertevarm rejse ind i livet, som det også er.

Medvirkende: Claus Mandøe, N. N.
Instruktør: Bodil Alling
Komponist: Søren Sønderberg
Scenograf: Claus Helbo
Forfattere: Bodil Alling, Claus Mandøe, Kim Kirkeby og N. N.
Teknik: Kim Kirkeby og N. N.
Aldersgruppe: Fra 6 år
Spilleperiode: 26.–29. nov., 3.–6. dec. og 10.–13. dec.